

*
Megjelen minden kedden

Előfizetési ár:
Égész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.
Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

— Ipolság, 1898. február 15. —

A nem-katolikus kongrua.

— Ipolság, február 15.

Wlassics Gyula dr. vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter egy nagyfontosságú törvényjavaslatot terjesztett a képviselőház elé, mely a protestáns, görögkeleti, és zsidó lelkészek jövedelmének az állam által nyolcszáz illetőleg négyszáz forintra való kiegészítését célozza.

A katolikus alpapságra nézve e javaslat annyiban bir szintén jelentőséggel, a mennyiben mindaddig, míg az autonómia az ő kongruájukat, a mely első sorban a vallásalapból lesz fődőzve — végleg nem rendezi, szintén kérhetik, ideiglenesen az államkincstár terhére jövedelmük kiegészítését 800 forintra.

E törvényjavaslattal le van róva utolsója is azoknak a tartozásoknak, a melyeket az egyházpolitika kontrahált. Ugyanis, a mi jövedelmet az állam a reformok révén megvont a lelkészekről, azért most kárpótlást nyújt nekik a kongru-

ában. Másrészt pedig a javaslat azon jogos igények kielégítésére törekszik, melyeket a protestánsok az 1848 évi XX. törvényeikk 3. §-a alapján támaszthattak.

A törvényjavaslattal biztosítva van a nem katolikus lelkészeknek olyan jövedelmi minimuma, a mely gondmentes életet még mindig nem tesz ugyan lehetővé, de ha tekintjük, hogy több ezerre szökik azon lelkészek száma, a kik e fizetés-minimumot is nélkülözik, — a javaslat az eddigi siralmas állapotokhoz képest a papság nagy részére nézve határozott javulást jelent.

Azonban az anyaginál nagyobb az erkölcsi jelentősége a javaslatnak. Mert a most nyújtandó állami segedelem fejében magyar állampolgárságot, tiszta erkölcsös életet, és műveltséget követel az állami hatalom.

Olyan lelkész, a ki nem tud akadémiái, vagy ezzel egyenlő rangsoros képesítést felmutatni, csak négyszáz frtig kérheti illetményeinek kiegészítését. Különösen fontos ez a zsidó rabbiknál, mert midőn tőlük magyar állam-

polgárságot és hazai iskolázást, hazai vizsgát követel, ezzel a galiciái és német kétes rabbiem bevándorlásának emel hathatós gátat.

De legnagyobb nyereséggel kecsegtet a javaslat a magyar állameszme javára. Mert az államsegedelemre csak az tarthat igényt, ki magyar államellenes magatartás miatt kifogás alá nem esik, s a ki a magyar állameszme ellen vét, az a segedelmet elveszti. Ha már most számításba vesszük, hogy vagy kétezer oláh, néhány száz szerb pópa és felföldi pánszláv luteránus lelkész fog részesedni az állami segítségben, ugy az omladinisták, dakórománok és pánszlávok bizonyára megcsappanni fognak, mert hiába, a kielégítetlen gyomor rossz ábrándozó és egy kis biztos testi jóllét többet ér örült utópiáknál.

Egyébként pedig a javaslat szép tanulságtétel arról, hogy a magyar törvényhozás bölcsessége soha sem téveszti szem elől a vallásfelekezetek igaz és valódi érdekét, és nem tagadja meg az anyagi áldozatokat ott, ahol az egyházaknak arra valóban szükségük van.

Ember vagyok...

Ember vagyok, muló, gyöngye,
Fogva tart a föld göröngye;
Letiporhat ármánv, gasság,
De fölemel az igazság!

Fele utam már megjárta,
Sebzetlen is hittél, bátran,
S emelt fővel, nem pirulva
Nézhetek a megtett utra.

Ahol kellett, férfi voltam,
Rosszért soha nem harcoltam;
De a jóért, ahogy illik,
Éles karddal vívtam mindig.

Szajhösöktől sose féltem,
A komolyság volt a vértem;
A cudarnak odavágtam,
Ha följajdult, — azt se bántam.

Gazra, cenkre rátiportam,
De rossz ember sose voltam...
Szívemben az égi béke:
Amit tettem, jól van téve.

— Utamról már le nem térek:
Ilyen leszek, amíg élek;
S bárha sorsom busra válik:
Küzdök, vívok mindhalálig!

Hol emlékem lesz manna szóban,
Elmondhatják egykor rólam:
Hamis fényre sose vágyott,
Szerette az igazságot.

Sajó Sándor.

A megtorlás.

Cservaryók szalonjában öt órai teára gyűlnek az ismerősök. Egyre érkezik a sok szép asszony, szép leány. Van is szűretje a bókna, mely csak úgy ömlik a divatosan felfűlt bajuszu ifjak ajkairól. Csengő kacaj a felelet egy-egy merészebb bókra; ám a kacagó hölgy szeme meghazudtolja e tiltakozást, mert hisz nincs az a hizelgő szó, mit egy szép asszony már rég el nem képzelt volna magáról.

Amennyi a toalett, annyiféle illat terjeng a légben s az egész tömeg egy csengő, bongó, mormoló zürzavar, egy ragyogó színes kaleidoszkop a szemléllő előtt.

De ni? hát ezek kik? minden tekintet az ajtó felé irányul. Éltes urhölgy lép be egy tüneményes szépségű leánnyal.

— Benőné ő méltósága és leánya Margit, mutatta be őket a házi asszony.

Következik az általános bemutatkozás, hajló gás, kezesk. Az urak Margit

szépségéről suttognak s ugyancsak dolguk akad a bajusszal.

— Kár, hogy mozdulatai kissé ügyetlenek, — mondják az irigykedő hölgyek, — határozottan szögletes, nem esoda, hisz nem rég kerültek faluról a fővárosba.

— Honnét valók?
— Valami tót vidékről, a háziaknak földieit.

— Ni! most meg hogy nevet, nem is tetszik nekem, — esinos, de nem olyan, mint az első pereben gondoltam.

Ezzel aztán végképp megvigasztalódtak s a pár pereig szünetelő ele és kacaj újra betölti a termet.

Főlesendü a z ngora hangja s a dítos keringő és pas de quatre ütemei a legközelebbi elit bált hozzák szőnyegre.

A lányok, ifjak a zongora köré csoportosulnak.

— A jurista bál második négyesét kérem.

— Nagysád kérem, az elsőt.

— A szupé esárdásért esedezem.

— Hát én velem ki foglalkozik egy turra, mely az egész életen — át tartana?

— Ohó! csak lassan — felelte egy nem éppen fiatal leány a kis bajuszu ifjonchoz.

Tanuljon előbb forogni, hogy meg ne lökdössék szüntelenül s hogy hölgyének is szilárd támaszul szolgálhasson abban a nagy t remben, melynek világ a neve.

Ipolyság, 1898. február 14.

Uj közigazgatási bizottsági tag. Lap-társunk, s *Nógrád-Honti Ellenzék* legutóbbi száma ezeket írja:

„A nemrég elhunyt Nagy Sándor hont-megyei közigazgatási bizottsági tag helyére — mint értesülünk — Hontmegye ellenzéke *Kádár Kálmán* vámosmikolai ügyvédet szándékozik megválasztani, mi ellen a megye liberális pártjának sincs ellenvetése.

A h é t r ől.

— február 15.

Sajó Sándor.

Sajó Sándor, jászberényi kir. fő-gimnáziumi tanár kötetben szándékozik kiadni költeményeit. Sajó Sándor nem csak a mi lapunknak, de legelőkelőbb fővárosi szépirodalmi lapjaink megbecsült, legelső rangsorba jutott munkatársa. Jelen lírikus, hivatásos költői egyéniség, és irodalmunkban nevének már is megvan az országos szép esengése. Reánk hontiakra nézve az új kötet azért is külön kedves irodalmi esemény, mert Sajó Sándor megyénk, városunk szülötte és e körülmény már magában kell, hogy vállalkozása iránt lehető érdeklődést keltsen. Hogy verseit kötetben kiadhassa első sorban és főképpen mi hontiak támogatásától függ. Nincs kétségünk benne, hogy a szép és nemes iránt különösen fogékony lelkű hölgyközönségünk érdeklődése fogja az édes szavu fiatal poéta vállalkozását előfizetők bnzgó gyűjtése által pénzügyileg biztosítani. Az előfizetési felhívásokat a szerző már szétküldötte. A busvétra megjelenő

A szalon közepén és sarkaiban szétszórt apró selyem kanapék és puffokon ülnek az asszonyok különböző koru lovagjaikkal.

Mindenkinek itt van a flamméja a kivel flirtel, csak Margit ül elhagyottan egy nagy illusztrált könyvet lapozva. Az ő tartózkodó modora s kevés beszédűsége miatt nem igen közeledtek hozzá az ifjak s a ki mégis megpróbálkozik a csablónos társalgással, az a francia közmondással élve: „sauve qui peut“ csakhamar elpárolg az ismerős csevegő hölgyek közé.

— Nézzétek csak lányok azt a szegény Benő Margitot, senki sem törődik vele.

— Az ám, Réthi a poéta mulattathatná, az is csak magában ül, — tán a babérjain s messziről nézi őt.

— Jól mulatának, mondhatom, egyik sem szólna egy szót sem.

Mig így élelődtek a lányok a házi ur oda megy Margithoz, karon fogja — és a zongorához vezet.

A zsváj mint egy varázs ütésre elné mul, mindenki a zongora felé néz, honnét bűvös szépségű magyar dal száll a szívekhez.

Kinek koblében a mult — vagy a jelenben egy fájó avagy édes emléke van, azt mind felszínre hozta ez a busongó nótá s néhány pillanatra felednek mindent ami felületes, mi léha s egyetlen érzés avagy sejtelem uralkodik a szíveken; az egyedül boldogító szerelem

Margit egy csapásra magához hódította

kötet ára füzve 1 frt 20 kr. diszkötésben 2 frt, mely összeg szerző nevére *Jászberénybe* küldendő. Előjegyzések lapunk utján is eszközölhetők. Hogy a szerző a nyomtatandó példányok száma felől tájékozódhasson, kéri az előfizetéseket és előjegyzéseket e hó 25 ig beküldeni. Ez érdekes irodalmi eseményt nem győzzük elég melegen olvasóink felkarolásába ajánlani.

A főispán Selmecezen. *Horváth Béla* főispánt gyöngélkedése dacára e hó 10 én hivatalos dolgai Selmeceze szőlítették, 11-én megvizsgálta a városi pénztárt és számvevőséget, 12-én elnökölt a számonkérőszék ülésén, délután a vöröskereszt egyesület gyűlésén. Vasárnap reggel pedig hazautazott Nyékre.

— **Ebéd a hadtestparancsnoknál.** *Lobkovicz Rezső* herceg budapesti hadtestparancsnok esütörtökön fényes ebédet adott, melyen a magas előkelőségek közt *Majtényi László* báró valóságos belső titkos tanácsos is részt vett.

— **Tisztviselői helyettesítés.** *Horváth Béla* főispán *Jakabffy Istvánt*, *Jakabffy István* földbirtokos, a szalkai kerület volt orsz. képviselője fiát az egyik központi szolgabíró állásra helyettesítette.

— **Rózsás rovat.** *Lakner Aladár* mai napon esküszik örök hűséget *Majláth Flórának*, *Majláth István* volt barsi főispán, kereskenyi földbirtokos leányának.

— **Érdekes hangverseny.** *Veress Sándor*, a magy. kir. opera volt kitűnő baritonistája, a ki évek előtt *Káldy Gyula* híres kurucdalaival nálunk is köruton járt, holnap kedden a város-ház nagy termében társulatával hangversenyt ad. Közönségünk bizonyára

a szíveket remek játékaival s a mint egy dalt bevégezett, kérve könyörögtek a másikért. A nagy mesterek műveit emlékezetből adta elő; nem is volt ez reprodukció; az ő érzelem és gondolat világán individualizálódott a dal s fenkölt „én“ je édes melodiákban avagy szenvedélyes hanghullámokban nyilatkozott meg a hallgatók előtt.

A szép és szellemes *Tamássyné*, kiről a rosz nyelvek azt beszélik, hogy kitar-tóan pályázik a *Réthy Aurél* szívére, megérinté a poéta vállát, legyezőjével.

— Vigyázzon, szól neki — hogy bele ne kerüljön a hammelni patkányüző bűvkörébe. A kit az az ifju magához muzsikált, annak pusztulnia kellett.

— Mint hallom *Benő Vazul* szigorú apa s nem egy könnyen adja férjhez egyetlen gyermekét.

— Köszönöm a jó akaratú tanácsot — szólott *Réthy* finom gunnyal meghajtva magát — bár ez jobban helyén lett volna akkor, mikor saját bájos éneje hívogatott szíven dalával. Holott titokban massal volt előjegyzve. Azóta évtizedek vagyon csak a muzsámmal kacérokodom.

— S az imént is a muzsáját nézte a szép *Margitban*? — De csakhamar megbánva tolatkozó szavait, boesátnakéző szép szemeknek egész varázsával nézett a férfinak kissé bosszus arcába.

Réthy bár teljesen közönyös volt már ez asszony iránt, annyiban engedett az

meg fogja ragadni az alkalmat, hogy az érdekes hangversenyen ritka műél vezetben részesüljön. Az érdekes műsor ez:

Ezer éve annak, nagy kettős, éneklék *Veresné E.* és *Veress Sándor*, szerző *Serly Lajos*, *Fuvola* szóló, *Coquelintól*, előadja *Bokor József*. *Kesergő* leány. *Kovács Endrétől*, éneklék *Veresné Erzsébet*. *Bordal*. *Bánk-Bán dalműből*, *Erkel Ferentől*, éneklék *Veress Sándor*. *Csevegések*, előadja *Bokor József*. *Népdal egyveleg*, éneklék *Veress Sándor*. *Nagy magándal*, a *Hugonották* operából *Majerbeertől*, éneklék *Veress S-né*. *Magándal*, a *La Traviata* operából, *Verditől*, éneklék *Veress S.* *Barbála* története, előadja *Bokor József*. *Lili*, írta *Bánffy György* báró. éneklék *Veress Sándorné* *Nagy kettős*, éneklék *Veresné és Veress S.*

— **Ferenc József gyógyfürdő.** A királytól kapott közvetlen engedély alapján a *Pöstyén* fürdőben épülő és a tavasszal megnyitandó új díszes fürdőház a *Ferenc-József fürdőház* nevet fogja viselni.

— **Plebános jelölt.** *Vámos-mikolai* plebánossá *Huszár Béla* földbirtokos kegyuri jogánál fogva *Klacsánszky Jozsef* komáromi segédlelkésszt fogja prezentálni.

— **Rovancsolás.** *Bérczy* posta és táviró tanácsos két napon át végezte posta és táviró hivatalunknál a rovancsolást és mindent a legnagyobb rendben talált.

— **Farsangi est** *Bakó István* kir. főmérnök házában vasárnap este fesztelen, bizalmas, családias színezetű farsangi est volt, melyen a pompás gasztrikus élvezetekon fö-lül vidám tánc is tartotta a jó hangulatot. A jelenvolt hölgyek kik közül többen csinos jelmezben voltak: *Bohus Mariska*, *Fájl Zoltánné*, *Heffter Rikárdné*, *Králik Adolfné*, *Márton Ferenczné drné*, *Sághi Benőné*, *Salkovszky Ferenczné drné*, *Szalay Károlyné*.

esdeklő szép szemeknek, hogy elfoglalta a kínált helyet az asszony mellett.

— *Aurél*, suttogá a nő remegő hangon, arra az elmúlt szerelemre mit az imént említett, kérem, hallgasson meg és higgyen nekem.

Én szerettem önt, bár a gazdagság elvakított s másnak adtam kezemet; de higgye el, megbűnhődtem már érte, mert bár fény, pompa vesz körül, a szívem oly szegény, hogy imé! elmúlt szerelmének morzsáért a szájalom alamizsnájáért könyörgök.

Én önt mindig figyelemmel kísérem. Ön, ki férjhez menetelem után szünet nélkül mulatott, mint mondták, keservében, — ön egy idő óta megváltozott: nem az a könnyűvérű bonviván, aminőnek én azelőtt is ismertem, hanem eivonui, elzárkodik, s egy szép napon minden ajak az ön nevét emlité, ki egy csapással fényes társadalmi pozíciót szerzett magának lángszellemével, mely ragyogó meteoroként az égből hullott alá!

Figyelemmel olvastam a műveit s minden bűvö az éreulta el nekem, hogy önt egy új szerelem sarkalja előre-előre. Ön tollával nem a világ meghódítására törekedik, csak egy szívet akar bírni, megérdemelni.

Nemde csodálkozik, hogy honnét tudom én ezt, — ó! a szerelmes nő a szívével lát.

Avagy talán csalódtam képzeletemben

— **Kitüntetett apáca.** *Dávid* Benő a mária-nosztrai orsz. női fegyintézet ügynöke, mint az állam megbízott közege mult vasárnap tűzte fel ünnepiesen az aranykoronát érdemkeresztet *Schreiner* Dominika igazgató főnöknőnek kit ezen királyi kitüntetés 40 év alatt a közügy terén szerzett érdemei jutalmául ért.

— **Rozsás rovat.** *Paulik* János, a magyarai esendőrés vezetője e hó 9-én kötött házassági frigyét *Weinhammer* Jolánnal, *Weinhammer* József felsőispéki birtokos leányával.

— **Kontra Smonyi et Nyelvör.** Tisztelt Szerkesztő ur! Egy névtelen levelet vettem Ipolyságról, mely azt mondja, hogy a Honti Lapokban megjelent utóbbi nyelvészeti cikkemben egy fontos hibát követtem el azért, mert a lámpás szó eredetét nem latin de görög szótárban kell keresni ekképen: lampas lampados; vagy latinosan ugmound lampadis. — No de hiszen én is ugyanezt mondom, csak hogy én egy latin szótárban is feltalálván a *lampas-lampadist* nem mentem ezért Görögországba. hanem elhoztam azt Rómából; s épen azt megfogja találni ugyanott az én tisztelt ipolysági cenzorom, ha felnyitja Párizspápaiak latin. magyar, német és szláv nyelven irt vastag es nagybecsű Frazeológiájában 732. lap. *Pajor István.*

Korponai levél.

Korpona, február 8.

Ha az embernek kifogyott a hitele otthon, máshova megy pénzforrást keresni; ha valaki lejárt a magát, máshová megy szerencsét próbálni.

Korponáról is Szerkesztő ur előtt ismert társadalomboldogító (jaj be hosszú szó) cikkező, kit véletlenül az a malőr ért, hogy bizonyos fogyatékoság miatt érdemes munkája vissza lett utasítva, a szomszéd „Zólyomgyei Lapokat” látja el szellemi ter-

s lelke ott jár álmatlan éjjeleken szerelmünk, boldogságunk romjai között, hol az én lelkem is bolyong szüntelen? Oh! szóljon Aurél, ne hagyjon kétségben.

Egy pálmacsoport szerencsésen eltakarta a nő szenvedélytől égő arcát s szép könnyes szeméit a nézők elől... Réthi bevallotta magának, hogy soha még ilyen szépnem nem látta ezt az asszonyt

De szívében egyetlen hur sem rezdül meg, hogy visszaadja a régi dalt. Más arc, más szemek igézete alatt áll s önkénytelen a zongorázó lányka felé néz, ki megérzi e pillantást s a két egymást biztató tekintet összelelekezik; csak egy pillanatra, de ez elég arra, hogy a férfi mindent feledjen az üdvén kívül.

Mintha álmaiba szövődne a suttogás is mellette.

— Hát nem felel? Mire gondol?

A poéta le nem veszi szemét Margitról, míg szól:

— Arra, a mit a dal beszél.

Nézzen csak oda — folytatá — szemé az ablakon át a távolban mereng, míg ujjai a billentyűkön ábrándoznak

Lelke most, szülőföldjén jár, mert olyan ő itt, mint a növény, mely az idegen földben szomorú

Hallgassa csak . . .

Csillagos tavaszi éj van, a vágy szárnyaira veszi s repül vele erdős hegyek virágos völgyeken át oda, hol kicsi falut lát, melynek tornya foketén válik ki az ezüstös holdfényben.

mékeivel. Tehát idegenbe volt kénytelen szegény vándorolni. hogy ott érvényesüljön, a hol még kevesebb nem ismerik. Nevezett lap legutóbbi számában jelent meg egy jelles munka, mely a korponai iparos önképzőkörrel foglalkozik.

A cikk tenorjában felismerhető Ezsau és Jakob története: a köz Ézsaué, de a hang Jákobé; de ne foglalkozzunk ezekkel.

Ez egyletről irt cikkeske bősítette fel az óriást, ki már eltiprással is fenyeget.

Az igazság előtt szemet huny a legujabb idegen tudósító, megfélekedezik arról, hogy bebizonyított tényeket nem lehet megcáfolni hanem vagy eltagadni, vagy szándékosan észre sem venni.

A vándor tudósító dicsekvéssel említi föl, hogy a legutóbb tartott közgyűlés magyarul lett megtartva, szegény bujdosó, hát nem látod, hogy ez sem a te sem társaid érdeme, hanem tisztán a „Honti Lapok” érdeme, ti még egy jottával sem járultatok ez eredményhez.

A kikoszorózott tudósító prókátornak is csapott, de szerencsétlenségére az ellen védi az egyletet a mit senki sem állított; mert mert abban a cikkben pánszlávnak senki sem volt megnevezve vagy oda állítva; egyedül az elnöklő Lehoczky — megemlítve oly értelemben, hogy szívesebben tótosít mint magyarosít, hiszen az ügyvéd ur tudtommal maga sem tagadja hogy „nacionalista”, ő oly kitűnő ügyvéd, hogy ily kontár védőre nem szorult. Megható és impozáns volt az egylet egyhangú tiltakozása a panszlavinizmus ellen s ha csak annyit ennyit ért volna el becses lapja. az eredménynel méltán meg lehet elégedve. Örvendetes e nyilatkozat s azt hiszem, hogy becses lapja ha az egylet, bár lassen is magyarosodik, annak meleg szószólója lesz.

Különös, hogy a duzzogó tudósító konzortesei oly melegen támogatják Lehoczky elnökségét, pedig volt idő mikor erősen

Most kortjébe lép. Százados fák lombjai bólogatnak feléje s a bokrokból esalogány dal üdvözli őt.

Itt a rózsá lugas! Csókot hint az illatos falaknak, melyek tanui voltak annyi boldogságnak és tanui a bucsu észbontó fájdalomnak s ifja esküjének, hogy bár a szülői tilalomnak engedve idegennek mutatja magát, bárhol találkozzanak, de hű marad s megküzd a lehetetlennel is, hogy majdan mint egy királyfi jöhessen érte, az ő tündér Ilonájáért.

És hallja most a szenvedélyes hanghullámok mily lágy melódiába olvadnak? a szülői házba ért.

Leborul megcsókolni a küszöbét annak a helynek, hol először dobant meg szíve, hol az édes anya végtelen szeretete őrizte őt gyermekes örömei között s később szíve bánatában.

És most e vidám tánc ütemek azt beszélnek, hogy levelet olvas, melyben ez áll:

„Virágfakasztó májusban, ha már otthon lesztek jövök”

A zongora elnémul.

A falakon virág alakú üveg kelyhekben villamos lángok gyulnak ki s a vendégeket az apró tea asztalokhoz szólítják.

Tamássyné sápadtan kel fel helyéről s erőltetett mosollyal csak ennyit mond Réthynek: „Gratulálok”.

Szánthó Árpádné.

ellenesték még a jelölését is. Talán azóta megváltozott Lehoczky? Nem, az erős, jellemes ember. . . megváltoztak a viszonyok.

Welvart Adolf dr.

Bakabányáról.

— Bakabánya, február 8

Hogy Bakabányán a magyar szellem emelkedésben van s hogy a nép kezű az eszmét megszeretni s a lelketlen pánszláv izgatókra kezd nem hallgatni annak illusztrálására szolgáljon az, hogy a három év előtt megalakított „Magyar körnek” a tagjai nem hogy megcsappantak volna — hanem szaporodtak, — megalakult újból az ifjusági magyar dalos kör, az evangélikus egyháznál működő önkényes pánszláv áramlat ellen áramlatra akadt, a kölcsön segélyző egyesületből az előhaldadását gátoló elemek lassan kizárattak s a mi fő a hazafias érzelmi képviselőtestület a népoktatás ügynek állami kezelésbe való átadását szerződésileg megerősítette — s biztosította.

A „magyar kör” f. évi január hó 31-én tartotta meg az új alakuló gyűlését; az eddig belépett rendes tagok száma 80 s igen valószínű, hogy százra fog szaporodni. — A tagsági díjak leszállítottak mert a kör eddig is úgy 250 frtnyi vagyonnal rendelkezik a mely összeg könyvtár alakítására fog fordíttatni.

Igen valószínű, hogy a vidéki intelligens elemek mint kültagok 1 frtnyi mérsékelt díj mellett szintén befognak lépni s a a tagok számát szintén szaporítani fogják.

Mert az igaz — ha a mi népünk látni fogja, hogy a vidék is érdeklődik a mi ügyeink iránt — annál nagyobb számban fog tömörülni a magyarság zászlója alá, biztos tudatában annak, hogy nem áll magában s máshonnan is támogatásban részesül.

A kör elnöke *Cziglan Gyula* lett, kinek fáradhatatlan ügybuzgósága a magyarság ügyében meggyezerte ismeretes. A kör titkára, illetve jegyzője *Veigel Samu* igazgató-tanító urnak hazafias ügybuzgósága szintén igen ismeretes. Pénztárnok, *Ollik János*, házi gazda *Czibulka János*. Választmányi tagok: *Krump János*, *Králik János*, *Urszinyi György*, *Szluka Sándor*, ifj. *Keviczky Samu*, *Langauer Kálmán dr.*, *Turtsányi Lajos*. Jáborknik *Ödön* stb. lettek.

Remélhető, hogy a kör hazafias működését, mint eddig úgy ezután is kitarító buzgalommal folytatni fogja. A „magyar ifjusági daloskör” tagjainak száma 30 elnöke *Cziglan Gyula*, vezetője *Veigel Samu* ur ig-tanító.

Hihető, hogy ezen kör is nagyban fogja emelni városunk magyarosodási szellemét. Az evangélikus egyháznál évek óta apasztalt önkényes intézkedések ellensúlyozása szempontjából is a hazafias párt tömörült s biztosra vehető, hogy itt is győzelmet aratunk s vége szakíttatik azon ellenségeskedésnek a mely évek óta az egyházunknál dul — egyes urak jól felfogott saját érdekében.

A hazafias pártnak a legnagyobb s mindenestre legfényesebb diadala az iskolák állami kezelésbe való átadása.

Két évnél tovább vajudott a dolog míg végre a mult heti képviselő testületi gyűlésben az ügy megadatott a midőn a szerződés és egyrészt a Kultus Ministerium képviselője és a községgel megkötöttetett.

Tehát a mint látszik Bakabánya igen szépen indul a magyarosodás terén reméljük s hisszük, hogy a buzgó kezdeményezők továbbra is ily értelemben fogják vezetni lakosságunk józan, szorgalmas s el nem fogult elemeit s viszont ezek is azon lesznek, hogy a kibontott zászló alá, még többeket is toborzanak, s így a rólunk terjesztett rosz hirt megcáfolni fogják.

ZSARDINETT.

Az asszonyok rendszeren akkor kezdik el a vezeleklést, mikor már minden bünt elkövettek, a mit el akartak követni.

Vannak női szívek, melyek olyanok, mint bizonyos lakások; ki kellene őket üríteni — tulzsufolás miatt.

A nőt sohasem a mi féltékenységünk védi meg, hanem az ő szerelme-

INNEN — ONNAN.

(Karcolatok.)

Van-e ember hiba nélkül?
Csak az a különbség, hogy az egyikben csak kis hiba van, míg a másik tele van öreg hibákkal.
Elsiratott népszerű barátunk se volt mentes az emberi gyarlóságoktól.
Midőn erényeit dicsértük, közbe szól valaki:
— Csak egyetlen hibáját tudom. Hogy ide hozta nyakunkra — ezt a papot.

Az uralkodónk 50 éves jubileuma alkalmából rendjeleső lesz. Dehogy eső. Zápor. Sőt ennél is nagyobb. Formális felhőszakadás lesz rendjelekből. Minden aktív, tartalékos, penzionált katona — az első tabornoktól az utolsó bakáig — kap érdemjelet.

Mily keserű pilula lesz a mellőzést olyanoknak lenyelni, a kik szeretnének feldekorálva lenni, de ó szörnyű sors! kiesnek még az általános kintüntetési listából is, mert ők — cibilek.

A cibil pedig sifli, mikor a katonákról van szó. Képzelmennyre szeretnének most sokan hadfiak lenni, ha mindjárt — veteránok is.

A selmeci derék polgármester megkapta a bolgár Sándor katonarendre a viselhetési engedélyt Ugy látszik, a híres Sándor fejedelem elűzése és Sztambulov meggyilkolása óta felfordított világ van Bulgáriában még a rendjelek tekintetében is. A polgár kap — katonai Sándor rendet, s a hős katona bizonyosan Klementina — papucs-rendet.

Egy nem egészen fiatal, hódításaiban már megkopaszodott barátunk e napokban egy pesti lapban e hirdetést olvasta:

"Könnyű mellék kereset. Használhatóság esetén fix fizetés."

Mióta e hirdetést olvasta, ott akarja a hivatalt hagyni és Pestre szándékszik hódító hadjáratainak a színterét tenni, mert nem lehet a fejéből kiverni azon meggyőződését, hogy e hirdetésnél is: *cherchez la femme!*

A régi görög világ egy fajta hegyi lakói, a centaurok, félig emberek, félig lovak voltak. — A modern világban társaink közül van egy szép csoport, a kik félig emberek, félig — szamarak.

Egy régi ismerősünk egy élő paradoxon. Házaságával bemutatja a világnak, hogy miként lehet egy nyugalmazott aktív szolgálatban.

Egy barátom emlékkönyvébe.
Hányadik már az asszony?! .. csak
Ötödik?
Teremt' ugyse! becsülettel
Működik.

H—s sz—t.

28. 1898. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1897. évi 9724. és 9725. számú végzése következtében Vilheim Károly dr. és Havas József dr. ügyvéd által képviselt Bovincz János és Perl és társa javára Kuzma György ellen I. 110 frt, II. 165 frt s jár. erejéig 1897. évi december hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtásútján lefoglalt és 575 frtra becsült cséplőgép, kocsik, lovak, ökrök, szekerek és búkkönyvből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. jbiróság 10084. 1897. sz. végzése folytán I. 110 frt II. 165 frt. tőkekövetelés és járuléka erejéig

Apát-Maróton leendő eszközlésére 1898 évi március hó 4-ik napjának délelőtti 10 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Ipolyságon, 1898. február 9 ik napján.

Baig Mor

kir. bír. végrehajtó.

1532. 897. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár későbbi és öreg Szabó István korábbi végrehajtatónak Gere Sára perőcsényi lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 fit 31 kr. és illetve 13 frt 04 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a vámosmikolai kir. járásbíróóság területén lévő Perőcsény község határában fekvő, a perőcsényi 564. sz. tc. 1. sor 2489. hrsz. alatt foglalt öreghegyi szőlőből Gere Sárát illető $\frac{3}{12}$ részre 249 frt. — az ottani 565. sz. tc. 1. sor 2537. hrsz. a. fel-

vett öreghegyi szőlőből öt illető $\frac{1}{12}$ részre 151 frt 50 kr. — és az ottani 566. sz. tc. 1. sor 2582. hrsz. a. felvett szőlőalkajai pincének Gere Sárát illető $\frac{1}{4}$ részére 128 frt 25 krtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlan jutalékok az 1898. február 23-ik napján d. e. 10 órakor Perőcsény község házánál megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 24 frt 90 krt. illetve 15 frt 15 krt. illetve 51 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vámosmikolán. 1897. november 3.

A vámosmikolai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Markovich

kir. jbiró.

SZIVATTYUKAT TŰZFEGSKENDŐKET
házi, ipari mezőgazdasági és egyéb nyilvános célokra kész, városhi, községi, gazdasági és járgány és erőhajtsóra gyári tűzoltóságoknak.

harangokat és harangállványokat
templomok, iskolák stb. részére.

Büszmentesen működő pöcegödör tisztító készülékeket, utcai öntöző-kocsikat, sárkaparókat készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU és GÉPGYÁR
RÉSZV. TÁRSASÁG (ezelőtt WALSER FERENC)
BUDAPEST, VI., KÜLSŐ VÁCIUT 45.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minőség: trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: und Szeptember.

Pflanzweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle
hírneves

konnyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett **medve-védjeggyel** valamennyi nagyobb fűszer és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve ábrával és a Mauthner névvel jelezve úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.